

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Уж 30/11
01.03.2011. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Весне Поповић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући о жалби Ђ.М. из С., улица ..., поднетој против решења Комисије за спровођење референдума Скупштине општине А. број ... од 17.02.2011. године у предмету референдума за увођење месног самодоприноса, у нејавној седници већа одржаној дана 01.03.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Врховни касациони суд се **ОГЛАШАВА НЕНАДЛЕЖНИМ** за решавање ове правне ствари и предмет **УСТУПА** на надлежност Управном суду.

О б р а з л о ж е њ е

Ђ.М. из С. поднела је препорученом пошљицом дана 24.02.2011. године Врховном касационом суду жалбу против решења Комисије за спровођење референдума Скупштине општине А. број ... од 17.02.2011. године, којим је одбијен њен приговор поднет на рад бирачког одбора на бирачком месту 18 као неоснован, а сагласно датој правној поуци у ожалбеном решењу. Жалба је поднета на основу члана 29. став 1. Закона о референдуму и народној иницијативи.

Врховни касациони суд налази да не постоје законом прописани услови за одлучивање овог суда по поднетој жалби.

Чланом 29. став 1. Закона о референдуму и народној иницијативи ("Сл. гласник РС" број 48/94 и 11/98) прописано је да против решења општинске, градске, покрајинске или републичке комисије донетог по приговору из члана 27. овог закона, као и у случају кад надлежна комисија није одлучила по приговору у прописаном року, подносилац приговора може поднети жалбу Врховном суду. Чланом 97. став 4. Закона о избору народних посланика ("Сл. гласник РС", бр. 35/2000 и 18/04), који се према члану 42. Закона о референдуму и народној иницијативи сходно примењује у погледу гласачких места, материјала за гласање, начина рада гласачких одбора, гласања, утврђивања резултата гласања на гласачком месту и других питања у вези са гласањем која нису уређена овим Законом, прописано је да Врховни суд Србије одлучује по жалби сходном применом одредаба закона којим се уређује поступак у управном споровима.

Према члану 87. у вези члана 98. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", број 116/08 и 104/09) Врховни суд Србије је престао са радом 01.01.2010. године, односно даном почетка примене овог закона. Чланом 30. Закона о уређењу судова прописано је да Врховни касациони суд одлучује о ванредним правним средствима изјављеним на одлуке судова Републике Србије и у другим стварима одређеним законом. Одредбом члана 29. став 1. истог Закона прописано је да у управним споровима суди Управни суд.

Полазећи од наведених законских одредби и надлежности судова у систему судске власти сагласно Закону о уређењу судова ("Сл. гласник РС", број 116/08 и 104/09), Врховни касациони суд налази да је за решавање по жалби против решења Комисије за спровођење референдума Скупштине општине А. број ... од 17.02.2011. године, надлежан Управни суд.

Са изнетих разлога је погрешна правна поука дата у ожалбеном решењу према којој се против тог решења може поднети жалба Врховном касационом суду, па је суд на основу чл. 15. и 17. Закона о парничном поступку који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа-судија,

Снежана Живковић, с.р.